

Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 02.09.1965, sp. zn. 8 Co 527/65, ECLI:CZ:KSOS:1965:8.CO.527.1965.1

Číslo: 6/1966

Právní věta: Existence nároku pozůstalých podle § 13 odst. 1 zák. č. 30/1965 Sb. je závislá na tom, že zemřelý poskytoval, nebo byl povinen poskytovat, výživu pozůstalým na rozdíl od dřívější právní úpravy podle § 10 odst. 4 zák. č. 150/1961 Sb. nevyžaduje se však odkázanost výživou na výdělek zemřelého.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 02.09.1965

Spisová značka: 8 Co 527/65

Číslo rozhodnutí: 6

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody

Předpisy: 30/1965 Sb. § 13

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Ostravě zamítl žalobu, kterou se žalobci domáhali toho, aby žalovaný podnik jim platil na výživném částku 300 Kčs měsíčně. Tento nárok odůvodňovali tím, že jejich syn utrpěl při výkonu práce u žalovaného smrtelný pracovní úraz. Za svého života přispíval zemřelý syn navrhovatelům na výživu částkou 500,- Kčs měsíčně a navrhovatelé byli na toto výživné odkázáni.

Své zamítavé rozhodnutí odůvodnil soud prvního stupně tím, že zemřelý jednak nebyl povinen poskytovat výživu navrhovatelům a pokud jim něco poskytoval, nebyli na tuto výživu odkázáni.

Krajský soud v Ostravě zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil s tím, aby dále jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Odvolatelé ve svém odvolání poukazují na to, že okresní soud neposoudil věc správně po právní stránce a že si také nezjednal dostatečný skutkový podklad pro své rozhodnutí. Blíže pak uvádějí, že zemřelý syn odešel na brigádu do hornictví právě proto, aby je mohl podporovat a že toto skutečně také činil. Dožadují se změny prvostupňového rozsudku tak, že jejich žalobě o rentu 300 Kčs se vyhovuje.

Naproti tomu žalovaná strana se dožaduje potvrzení prvostupňového rozsudku a pro každý případ namítá také spoluvinu zemřelého A. B. na jeho smrtelném úrazu.

Okresní soud, který se zabýval podle původní žaloby pouze uplatněným nárokem na ušlou výživu pozůstalých, dovedl správně, že vzhledem k předpisu § 28 zák. č. 30/1965 Sb., je tento nárok posoudit podle § 13 odst. 1 cit. zák., nikoliv podle zák. č. 150/1961 Sb., podle názoru krajského soudu však předpis § 13 odst. 1 zák. č. 30/1965 Sb. správně nevyložil. Toto zákonné ustanovení totiž uvádí: „Náhrada nákladů na výživu pozůstalých náleží pozůstalým, kterým zemřelý výživu poskytoval, nebo byl povinen poskytovat.“ Existence nároku je zde tedy činěna závislou buď na právní povinnosti k poskytování výživného, nebo na tom, že výživné bylo skutečně poskytováno. Na rozdíl od dřívější právní úpravy (§ 10 odst. 4 zák. č. 150/1961 Sb.) nehraje zde žádnou roli již odkázanost pozůstalých na zemřelého. Nebylo tedy na místě žalobu zamítnat s tím, že vyživovací povinnost zemřelého k žalobcům nepozůstávala a že tito také na něho nebyli odkázáni se svou výživou. Naopak bylo třeba zkoumat, zda zemřelý fakticky žalobcům výživné poskytoval či nikoliv. Touto otázkou se však okresní soud nezabýval.

Zaujme-li se tento právní výklad, znamená to ovšem, že v prvé řadě je nutno zkoumat základ uplatněného nároku v tom, zda žalovaná strana odpovídá za úraz zemřelého zcela, či zda se může aspoň částečně zprostit odpovědnosti, a to v důsledku jeho spoluviny. Tuto spoluvinu také žalovaný podnik nyní tvrdí a spatřuje ji v tom, že A. B. se dal dopravovat 22. 6. 1963 v kleci spolu s materiálem, ač věděl, že je to bezpečnostním předpisem zakázáno.

Bude tedy třeba blíže osvětlit okolnosti jeho pracovního úrazu, jmenovitě za použití materiálu obsaženého ve spise okresního soudu v Ostravě, výslechem svědků R. a V., případně dalšími důkazy. Přitom bude třeba posoudit, zda zemřelý porušil bezpečnostní předpisy, ač s nimi byl řádně seznámen a ač jejich znalost a dodržování byly soustavně vyžadovány a kontrolovány, či nikoliv.

V případě, že žalovaný podnik za úraz A. B. jako za úraz pracovní - alespoň částečně - odpovídá, nutno se zabývat tím, zda fakticky zemřelý žalobcům výživné poskytoval, či nikoliv. Objasnění této otázky bude vyžadovat zjištění jeho příjmu během zaměstnání v hornictví, dále výsledku jeho spolupracovníků, resp. spolubydlících, jakož i osob z jeho okolí v místě trvalého bydliště o tom, zda a jaké částky žalobcům poskytoval.

Žalobce bude také třeba vést k tomu, aby svou žalobu zpřesnili v tom, jakou částku každý z nich uplatňuje pro svou osobu z celkové zažalované částky 300 Kčs měsíčně.

Poznámka: Srov. § 448 o. z., § 199 odst. 1 zák. č. 65/1965 Sb.